

debet in libro ceteroquin ingeniosissimo nimia sententiarum cumulatio, et laxior nexus cum eo negotio, cui praecepta quaeruntur: tantum abest, ut alienis additamentis eius venustas et concinnitas augeatur. Sane in utramque partem disputari potest, utrum sententia quaedam, cui non omnes libri suffragentur, ab ipso auctore sit prolata necne: pro-num est coniiicere, a doctis lectoribus locos poetarum similes, quos meminerant, margini adscriptos, deinde in textum irrepsisse; altera ex parte librariorum negligentia et festinatio nonnulla, quae pristinis exemplaribus inerant, praeterire potuit. Nihilominus consensus codicum, diversis locis temporibusque scriptorum, in omittendo aliquid ponderis habet, quia non probabile est negligentiam, quae casu regitur, semper in eadem incidisse. Distichorum igitur, quae dubiae essent fidei, causas ex uniuscuiusque opportunitate ceterisque virtutibus cognoscendas esse censuimus.

Alter e duobus codicibus, quos editor Londinensis sese contulisse ait, is idem fuit, quem V. Cl. CAROLUS WILKINS ante oculos habuit, quum Institutionem salutarem lingua Anglica exprimeret, quem codicem gravissimis vitiis laborare apparet. Quapropter ea, quae apud hos solos leguntur, haud dubitanter repudiavimus.

Plenissimam lectionis varietatem exhibebunt annotationes criticae, a Lassenio conscriptae. Eo reiicientur, quaecunque obelo confodimus, et singula excutientur. Non est igitur, Lector erudite, cur de iactura sollicitus sis: nihil de-